

Arrest

**nr. 163 467 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 26 maart 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 november 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 25 november 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 30/03/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 26 mei 2015 van 9u tot 13u en op 23 juni 2015 van 9u tot 12u30, telkens bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaten, meester De Maeyer, op 26 mei 2015, en meester De Block, op 23 juni 2015, loco meester Buytaert, waren gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de minderheidsgroep Midgan te behoren. U bent geboren in de stad Qoryooley en heeft altijd in het naburige dorp Dagay Barre gewoond. Uw vader had een winkel in de stad. U werkte als boer op de gronden van een klant van uw vader. Uw vader werd twee keer benaderd door Al Shabaab en gevraagd om u naar hen te sturen om u te rekruteren. De nacht voor uw vertrek viel Al Shabaab jullie huis binnen en vroeg u om mee te komen. Uw ouders weigerden dit. Hierop hebben zij iedereen van uw familie neergeschoten. U overleefde als enige de schietpartij. Dorpelingen zijn op de schoten afgekomen en namen u vervolgens mee naar Baidoa in de provincie Bay. Daar regelden zij reisdocumenten en overhandigden zij u aan iemand die vervolgens uw vervoer naar Ethiopië regelde. U bent in januari 2014 met een vliegtuig dat khat vervoerd meegenomen naar Ethiopië. U verbleef een jaar en drie maanden in Ethiopië waarna u naar België vertrok. U kwam in België aan op 25 maart 2013 en vroeg op 26 maart 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u twee medische attesten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart immers afkomstig te zijn uit het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië en er vanaf uw geboorte tot uw vertrek verbleven te hebben (CGVS, p. 3). Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevestigd en beoordeeld.

U heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qoryooley van de provincie Lower Shabelle, Zuid- en Centraal Somalië. Zo legt u alles behalve doorleefde verklaringen af over uw leven in Qoryooley tijdens de droogte en hongersnood van 2011 en 2012. Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over de situatie tijdens deze periode en wat jullie toen meemaakten in de regio kan u louter meegeven dat er weinig groeide, dat er weinig melk en weinig dieren waren en dat de mensen die daarin handel deden weinig omzet hadden (CGVS, p. 10). U wordt aangespoord om verder te gaan waarop nog toevoegt dat als mensen niet genoeg omzet hebben zij honger gaan lijden (CGVS, p. 10). U wordt nogmaals aangemoedigd om verder te gaan met uw getuigenis waarop u zegt dat dit de zaken zijn die met droogte te maken hebben. U voegt hier nog aan toe dat er ook ziektes zijn als er niet genoeg water is (CGVS, p. 10). U wordt er dan op gewezen dat u beweert een boer te zijn die zowel vee houdt als gewassen verbouwt en nogmaals aangespoord om verder te vertellen over de situatie in uw regio tijdens de droogte en hongersnood waarop u dan zegt dat het in jullie dorp niet zo erg was maar dat u wel verhalen had gehoord over de omliggende dorpen (CGVS, p. 10). U wordt dan nogmaals aangespoord om uitgebreid te vertellen over de situatie – als vee- en groenteboer – in Qoryooley tijdens die periode van ernstige droogte en hongersnood waarop u zegt dat u dat eigenlijk nooit zou hebben meegemaakt (CGVS, p. 10).

Dergelijke verklaringen over uw ervaringen tijdens de hongersnood van 2011 en 2012 zijn volstrekt onaannemelijk. Volgens informatie heerste in de periode van 2011 en 2012 de ergste droogte

in zestig jaar. In twee provincies riepen de Verenigde Naties officieel de toestand van hongersnood uit, Lower Shabelle was een van deze twee provincies. In augustus 2011 was het district Qoryooley een van de districten in Somalië waar het meeste aantal mensen hun huizen en hun regio verlieten vanwege de droogte en de hongersnood. Er werden verschillende soorten voedselbedelingsprojecten opgezet in uw provincie tijdens deze periode. Lower Shabelle was een van de ergst getroffen gebieden door ziektes zoals malaria, cholera en mazelen. Uw verklaringen dat het "in uw dorp niet zo erg was" en u eigenlijk zelf niets meemaakte in deze periode kunnen dan ook niet overtuigen.

Voorts blijkt u niet op de hoogte te zijn van de correcte marktprijzen in uw regio in de periode voor uw vertrek. U wordt gevraagd naar de marktprijs voor een liter keukenolie in uw regio maar u zegt deze niet te kennen. Wat betreft diesel zegt u dat dit voor 6000 Somalische shilling werd verkocht. Uit informatie over marktprijzen in Lower Shabelle blijkt dat dit echter aan bijna 28000 Somalische shilling werd verkocht. Een kilo bloem zou volgens u 5000 tot 6000 Somalische shilling hebben gekost. Volgens informatie kostte dit echter rond de 16000 Somalische shilling. U beweert ook nog dat uw vader rijst zou hebben verkocht voor 4000 Somalische shilling per kilo. De marktprijs van rijst was echter 15500 Somalische shilling per kilo. U wordt er dan mee geconfronteerd dat de door u meegegeven marktprijzen niet overeenkomen met die uit beschikbare informatie maar u kan hier louter op antwoorden dat prijzen altijd per regio en zelfs per winkel in dezelfde straat verschillen, wat niet weet te overtuigen. Er kan hierbij nog opgemerkt worden dat de door u aangegeven marktprijzen eerder overeenkomen met de marktprijzen in Somaliland.

U kan evenmin aannemelijke verklaringen afleggen over de overgang van het bewind van de Unie van Islamitische Rechtbanken (ICU) naar Al Shabaab. Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over de situatie in de regio naar het einde toe van het bewind van ICU kan u louter zeggen dat hun leider en vervolgens zij gewoon zijn overgegaan naar Al Shabaab (CGVS II, p. 4). U wordt dan gevraagd of u zelf iets merkte van die overgang van ICU naar Al Shabaab waarop u zegt dat uw vader wel iets zag aankomen en dat twee weken later Al Shabaab opeens de macht had (CGVS II, p. 4 en 5). Een dergelijke uitleg is beperkt. Volgens informatie is Al Shabaab in Qoryooley aan de macht gekomen in oktober-november 2008. U geeft zelf ook november 2008 aan (CGVS, p. 20). Maar waar u echter zegt dat de overgang van ICU naar Al Shabaab onopgemerkt verliep en de ene moment ICU aan de macht was en twee weken later Al Shabaab blijkt volgens informatie dat het Ethiopische leger Somalië binnentrok in december 2006 en meteen ICU uit Lower Shabelle verjoeg. De daaropvolgende periode werd gedomineerd door een machtsstrijd tussen de overheidstroepen en het Ethiopische leger aan de ene kant en anti-regeringsmilities aan de andere. De meest prominente anti-regeringsmilities waren van de Habar-Gidir-clan Ayr (van de Hawiye-clangroep) en van Al Shabaab. De regeringstroepen – die voornamelijk uit clans bestonden vreemd aan de regio – werden, net als de Ethiopische troepen, door de lokale bevolking als indringers aanzien. Echter, door de aanwezigheid van de regeringstroepen en de Ethiopiërs kon de lokale bevolking in opstand komen tegen de overheersende Hawiye-milities. De regering behield de controle over de stad Qoryooley tot juni 2007 – een half jaar na het verjagen van ICU. De Ethiopische aanwezigheid in de regio was merkbaar door basissen en check points, onder meer in het district Qoryooley. In juni nam een militia, loyaal aan Inda-Adde (voormalig leider van ICU in de regio), de controle over Qoryooley na intense gevechten met milities die loyaal zijn aan de regering. Hoelang deze militia de controle heeft gehad over Qoryooley is onduidelijk. Wel is geweten dat Al Shabaab in oktober-november 2008 de controle heeft verkregen over de stad Qoryooley. In 2009 is het Ethiopische leger vervolgens weggetrokken uit de provincie Lower Shabelle. Het feit dat u zegt dat de ene moment de ICU aan de macht was en twee weken later Al Shabaab, terwijl ICU verjaagd werd in 2006 en Al Shabaab de controle verkreeg in oktober of november 2008 en intussen nog intens werd gevochten door regeringstroepen, Ethiopische troepen, clanmilities en Al Shabaab is opmerkelijk. U wordt er dan vervolgens mee geconfronteerd dat er daadwerkelijk nog veel is gebeurd tussen het einde van de ICU en het begin van het bewind van Al Shabaab en gevraagd of u enig idee hiervan heeft maar u kan louter meegeven dat u nooit in de stad Qoryooley zelf woonde en alleen maar weet wat uw vader u gezegd heeft, wat niet weet te overtuigen, zeker gezien u uiteindelijk dagelijks naar de winkel van uw vader ging die in de stad gelegen is (CGVS II, p. 2). U wordt dan de kans gegeven te verklaren waarom u niet op de hoogte blijkt te zijn van wat er gebeurde in de periode – van twee jaar – tussen het einde van de ICU en het begin van Al Shabaab in uw regio maar u zegt opnieuw louter dat u niet in Qoryooley zelf woonde (CGVS II, p. 5).

Ook wat betreft uw werk waarmee u beweert de kost te hebben verdiend in uw regio zijn uw verklaringen niet geloofwaardig. Zo zegt u dat u als – enige – boer werkte op de gronden van een klant van uw vader. U verbouwde rijst, bananen, ajuinen, mango's, sinaasappels, tomaten en aardappels (CGVS II, p. 2). Wanneer u echter gevraagd wordt om uit te leggen hoe rijst wordt gekweekt blijkt u dit niet te kunnen en houdt u het telkens bij uw bewering dat u gewoon zaaide wanneer die eigenaar dat vroeg en de grond bewaterde wanneer hij dat vroeg en dat u geen echte boer was (CGVS II, p. 3 en 4). Ook wat betreft al deze andere gewassen geeft u eenzelfde antwoord (CGVS II, p. 4). Het feit dat u

beweert als enige de grond van die man te bewerken maar dat u niet kan uitleggen hoe al deze gewassen dan wel precies verbouwd worden maakt dat uw werk als boer weinig geloofwaardig is. Bovendien kon u evenmin aangeven hoe groot die gronden zijn waar u dan als enige al deze gewassen op teelde (CGVS II, p. 3).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qoryooley gelegen in de provincie Lower Shabelle, Zuid- en Centraal-Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 juni 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Lower Shabelle. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het district Qoryooley van de provincie Lower Shabelle, Zuid- en Centraal-Somalië (CGVS, p. 18).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Omdat u systematisch gebruik maakt van marktprijzen van Somaliland (zie supra) ontstaat er het vermoeden dat u afkomstig bent uit Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS (COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel aan als volgt:

"ENIG MIDDEL

A. Geschonden bepalingen

- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;
- Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 ;

- *Materiële motiveringsplicht ;*
- *Zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- *Verbod van willekeur.*

B. Bestreden beslissing en motieven

[citaat van de motieven van de bestreden beslissing]

C. Grieven

[citaat van artikel 48/3, 48/4, 48/6 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen]

[theoretische uiteenzetting betreffende de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het verbod van willekeur, de gegronde vrees voor vervolging, het vluchtelingenstatuut, de subsidiaire bescherming, de bewijslast, de beoordeling van de geloofwaardigheid, de medewerkingsplicht en het voordeel van de twijfel]

7. Verzoeker klaagt bovendien aan dat de bestreden beslissing zijn asielaanvraag afwijst op grond dat verzoeker geen correcte verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot zijn nationaliteit, identiteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

In het bijzonder verwijt de bestreden beslissing een gebrek aan medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker gebaseerd op een :

- *te beperkte kennis over de droogte en hongersnood in Qoryooley in 2011-2012 ;*
- *gebrek aan marktprijzen in zijn regio ;*
- *gebrekkige politieke kennis over de overgang van de macht naar Al-Shabaab ;*
- *gebrekkige kennis als landbouwer over landbouwkunde ;*
- *op louter analyseren van de marktprijzen stelt het CGVS dat verzoeker uit Somaliland afkomstig zou zijn.*

Bovenstaande vaststellingen volstaan niet om vast te stellen dat verzoeker incorrecte verklaringen zou hebben afgelegd over zijn nationaliteit, identiteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Behoudens een vermoede afkomst uit Somaliland verklaart de bestreden beslissing immers niet of analyseert zij niet op welke manier incorrecte verklaringen zou hebben afgelegd over zijn nationaliteit, identiteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Er is daarenboven geen rekening gehouden bij de beoordeling van verzoekers asielerlaas met zijn persoonlijkheid, opleiding, intellectueel vermogen leeftijd en psychologische toestand. Verzoeker is immers een uiterste getraumatiseerde hulplandbouwer die door Al-Shabaab beschoten werd. Verzoeker wenst verder op te merken dat hij voor de onwetendheid van en betwijfelbaarheid een passende uitleg heeft gegeven.

Uit de overwegingen van de bestreden beslissing merkt verzoeker op dat die beslissing geen enkel onderzoek verricht naar zijn problemen met Al Shabaab die aan de basis van zijn asielaanvraag liggen. De bestreden beslissing beperkt zich immers tot het analyseren van de geografische- economische kennis van verzoeker over Somalië en de zuiver technisch-politieke kennis van verzoeker over Al-Shabaab zonder de grondslag van zijn asielaanvraag te analyseren. Verzoeker werd immers door Al Shabaab beschoten waarvan de medische rapporten getuigen (stuk 3). Derhalve voldoet de bestreden beslissing niet aan haar onderzoeksplicht aangezien het niet alle relevante feiten van verzoekers asielaanvraag weergeeft en geen onderzoek voert naar zijn individuele, persoonlijke situatie en de omstandigheden die aan de basis liggen van zijn asielaanvraag. Op zijn minst is de bestreden beslissing hierdoor niet afdoende gemotiveerd aangezien de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daardoor niet op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Bovendien werd door dit gebrek geen zorgvuldig onderzoek gedaan in de bestreden beslissing van de problematiek die aan de basis ligt van verzoekers asielaanvraag en werden de in aanmerking komende belangen niet op juiste wijze afgewogen om te komen tot het besluit van verwerping van de asielaanvraag.

Door het gebrek aan analyse in de bestreden beslissing van de basis van verzoekers asielaanvraag werden aldus niet alle pertinente feiten vastgesteld en beoordeeld. De bestreden beslissing heeft dus niet alle beschikbare middelen aangewend om de nodige bewijzen te verzamelen teneinde verzoekers asielaanvraag te beoordelen. Bijgevolg had hem op zijn minst het voordeel van de twijfel moeten worden gegund.

Indien de bestreden beslissing de mening is toegedaan dat er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaat dit de bestreden beslissing niet om bij de beoordeling van de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die elementen te toetsen waar geen twijfel over

bestaat. Zo werd er bijvoorbeeld geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker enkel de Somalische taal machtig is en dat hij werd beschoten waarvan medische attesten bestaan zoals toegevoegd aan huidig verzoekschrift. Bovendien zijn onjuiste verklaringen op zichzelf geen reden om de aanvraag te weigeren. Dergelijke verklaringen moeten worden beoordeeld gelet op de omstandigheden eigen aan de zaak. Nu niet alle omstandigheden eigen aan de zaak in overweging werden genomen - immers de basis van verzoekers asielaanvraag werd door de bestreden beslissing niet geanalyseerd - zijn de door de bestreden beslissing beweerde onjuiste verklaringen over geografische en economische elementen in Somalië op zichzelf geen reden op de aanvraag van verzoeker te weigeren. Dergelijke vaststellingen volstaan daarenboven niet om vast te stellen of een asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing zich bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid volledig heeft gefocust op de minder relevante details van zijn asielrelaas zonder de eigenlijke basis van zijn asielaanvraag te onderzoeken, namelijk zijn problematiek met A-Shabaab. Er werd immers enkel rekening gehouden met de geografische, economische kennis en de technisch-politieke kennis van de regio van afkomst en met gegevens die irrelevant zijn voor de beoordeling van de basis van verzoekers asielaanvraag. Het CGVS heeft met andere woorden niet voldaan aan haar actieve onderzoekspllicht.

Verzoeker onderlijnt tenslotte dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld.

Er dient te worden opgemerkt dat in de hypothese van ontbreken van geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker, dat dit niet betekent dat men zich niet de vraag moet stellen of het bestaan van een vrees voor vervolging of van een risico op ernstige schade kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden. Inderdaad de schotwonden van verzoeker zijn een vaststaand gegeven waaruit onmiskenbaar de door verzoeker aangehaalde vrees om opnieuw het onderwerp te worden van een vervolging door Al-Shabaab wordt aangetoond.

8. Uit bovenstaande argumenten en overwegingen volgt dat de bestreden beslissing niet van die aard is dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam. Bijgevolg nam het CGVS onterecht een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waardoor de bestreden beslissing om hierboven vermelde redenen artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet schendt, artikel 3 van het EVRM, alsook artikel 27 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, de materiële motiveringspllicht, het verbod van willekeur en het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2. De Raad onderzoekt de asielaanvraag in zijn geheel op basis van het rechtsplegingdossier en doet als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het vluchtelingenverdrag is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM (EHRM 19 september 2013, nr. 10466/11, R.J. t. Frankrijk). Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag omvat. Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji t. Nederland). Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

De devolutieve werking van het beroep heeft eveneens tot gevolg dat een onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de vreemdelingenwet, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur, vervat zit in de beoordeling van verzoekers asielaanvraag door de Raad.

2.3. Verzoeker die geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze laten blijken uit zijn verklaringen. Hij moet in staat zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend stuk betreffende zijn identiteit kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). Om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen, wordt niet verwacht dat hij alle antwoorden kan geven op elke vraag van de *protection officer*, maar uit het geheel van zijn verklaringen moet wel een bekendheid blijken met de plaats waar hij gewoond heeft, de problemen die hij gehad heeft en waarom hij gevlucht is. Verzoeker dient dan ook een gedegen kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in zijn eigen regio van herkomst en leefwereld.

2.4. Verzoeker haalt de motieven van de bestreden beslissing aan en beperkt zich dan tot de stelling dat deze niet volstaan. Hij gaat voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing waarbij terecht gewezen wordt op het essentiële belang van het aannemelijk maken van de streek van feitelijke herkomst. Bij het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, zodat de Commissaris-generaal op goede gronden heeft besloten dat de asielmotieven, die er zich zouden hebben voorgedaan, niet aannemelijk worden gemaakt.

2.5. Verzoeker verklaart geboren te zijn in Qoryooley in 1991 en verklaarde in een naburig dorp Dagay Barre gewoond te hebben vanaf zijn geboorte tot 2014. Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden van een jonge man die meer dan twintig jaar in Somalië heeft gewoond en die vaak naar Qoryooley ging langs de winkel van zijn vader. Het is bijgevolg niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de geografische aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden: verzoeker kent wel de vier districten van de stad Qoryooley, maar weet niets concreet te vertellen over wat er in deze districten te zien is, wanneer hem wordt gevraagd om de weg te beschrijven van zijn huis naar zijn vaders winkel (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 7-8), of om te beschrijven waar de apotheek of het ziekenhuis zich situeert waar hij verklaart te zijn geweest (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5-6). Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst.

Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn activiteiten als hulplandbouwer op gronden van een klant van zijn vader, aangezien hij in het DVZ-interview verklaarde dat hij landbouwer, herder was: *"Ik werkte op eigen landbouwgrond. Dit was op het platteland Degaybare van Qoryooley."* (DVZ-gehoorverslag, stuk 19, p. 5).

2.6. Verder dient hoe dan ook te worden benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker wel de stad waar hij meer dan twintig jaar heeft naast gewoond grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt vast dat inzake verzoekers kennis, de door de Commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en fouten, zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Verzoeker stelt dat hij hiervoor een passende uitleg heeft gegeven, maar gaat hier in het verzoekschrift niet verder op in. Verzoekers verwijzing naar het gebruik van de taal Somali, kan bezwaarlijk volstaan om zijn geloofwaardigheid te herstellen.

De bij het Commissariaat-generaal neergelegde medische attesten doen geen objectieve uitspraak over hoe de vastgestelde littekens die volgens verzoeker dateren van januari 2014 en bij attest van 27 maart 2015 en 7 april 2015 werden bevestigd tot op vandaag in rekening dienen te worden genomen bij de beoordeling van het asielrelaas, aangezien de omstandigheden waarin deze werden opgelopen volstrekt onduidelijk zijn (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 1).

Het eerste medisch attest bevat geenszins een objectieve vermelding dat verzoeker *"werd beschoten"* zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden: in het attest van 27 maart 2015 wordt uitdrukkelijk vermeld dat het op basis van de verklaringen van verzoeker is, met andere woorden op zijn verzoek, dat wordt vermeld dat de letsels een gevolg zijn van een messteek en van een kogelinslag. In het medisch attest van 7 april 2015 staat dat verzoeker op consultatie kwam omwille van astma en kortademigheid,

waarvoor hij thans geen behandeling krijgt. Dit attest herhaalt onder medische voorgaanden de inhoud van het attest van 27 maart 2015 en vermeldt als besluit na bijkomend onderzoek dat verzoeker een hartaandoening heeft en zou kunnen worden doorverwezen voor een heelkundige ingreep. In het medisch attest van 19 mei 2015 wordt gewezen op een hartprobleem, waardoor hij snel uitgeput geraakt. De medische attesten vormen *in casu* geen begin van bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde littekens werden opgelopen, aangezien een medisch attest enkel een ondersteunende bewijswaarde heeft.

Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat “geen rekening gehouden werd met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is”, benadrukt de Raad dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaringen voor verzoekers vaagheid omtrent de door hem zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker in de mogelijkheid werd gesteld om bijkomende pauze te vragen indien nodig (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 2), alsook dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoordde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel, verzoeker stelt zijn verklaringen bij naarmate in het interview doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen vermoedheid maar wel een duidelijke alertheid blijken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel in de zin van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.7. Rekening houdend met het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad gevalideerd en hernomen. Bovendien heeft de Raad nog bijkomende redenen opgenomen onder punt 2.5. die verzoekers geloofwaardigheid aantasten.

Door bewust de ware toedracht aangaande zijn werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP